

Kommunismiin vaara on torjuttava

Kommunismin vaara on torjuttava!

Kommunismin leveneminen Suomessa.

Kommunismi maassamme on huolestuttavassa määrässä levinnyt. Sillä on kannattajia Suomessa suhteellisesti enemmän kuin missään muussa maassa. Tämä ei johdu taloudellisten ja yhteiskunnallisten olojemme epäedullisuudesta, sillä olomme ovat edelleenkin paljon suotuisemmat kuin useimmissa Euroopan maissa. Se ei johdu mistään ryssän ihannoimisesta, joka kyllä sekin jatkuvan häikäilemättömän propagandan ja valheen kautta on alkanut häpeäksemme jossakin määrin voittaa maaperää, niin perinnäisesti luonnonvastaista kuin se meillä onkin. Se johtuu osaksi kansamme yleisestä taipumuksesta antaa kannatuksensa enimmänsä lupaavalle ja suurinta melua itsestään pitävälle. Osaksi selittää sen heti rajamme takana toimiva Kommunistinen Internationale ja sen apulaisena Venäjällä pesivä Suomen Kommunistinen Puolue. Sen politiikka Suomessa on kieltämättä ollut varsin monessa suhteessa hämmästyttävän taitavaa, sangen tarmokasta ja ennen muuta verrattoman häikäilemätöntä meidän oman hyvänahkaisuutemme ja välinpitämättömyytemme hyväksikäyttöä.

Viime eduskuntavaaleissa saivat jo työväen ja pienviljelijäin nimellä esiintyvät kommunistit toistasatauhatta äänestäjää. Kommunistien sen jälkeen erinomaisesti kiihtynyt taistelu sosialidemokraatteja vastaan on tuonut heille voiton toisensa jälkeen työväen järjestöissä. Ilmeiseksi onkin käynyt, että kommunistinen suunta on työväenliikkeessämme piankin saamassa täydellisen yliotteen. On myönnettävä sosialidemokraattien tehneen parhaansa suosittelimillaan "aatteellisilla taistelukeinoillaan", mutta kommunistien kaikesta totuudesta ja moraalista täysin piittaamaton, hellittämätön rumputuli on järjestelmällisesti tuhonnut sosialidemokraattien asemia.

Isänmaalliset kansalaiset olleet välinpitämättömiä kommunistivaaraan nähden.

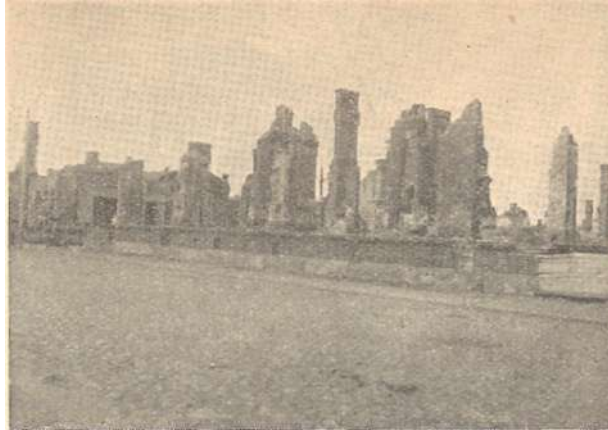
Kysytään, onko yhteiskuntaa säilyttävien aineiden tyynesti tyydyttävä katselemaan tätä ankaraa taistelua maamme työväestöstä? Eikö porvarilliselta taholta ole viime vuosina aivan arveluttavassa määrässä suhtauduttu passiivisesti tähän ilmiöön? Verrattain yleiseksi huomaamme käyneen sen käsityksen, ettei meillä ole välitöntä kommunistivaaraa ja että valtiovalta kyllä riittävästi kammitsee kommunistien vallankumouksellisia haihatteluja ja rikollisia hankkeita. Sanotaan rauhoittavasti, että onhan meillä suojeluskunnat ja että kommunistit kyllä muistavat vuoden 1918 kamalat kokemukset. Voimansa tunnossa valkoinen Suomi tyytyy toisinaan heristämään punaisille aineksille nyrkkiä varoittaen, että älkää pakottako meitä nousemaan taa? muistuttamaan, että tässä maassa tulee vallita kuri ja järjestys. Näin ajatellaan paljon enemmän kuin luulemmekaan ja sangen monet meistä ovat tuudittautuneet samaan uskoon.

Meillä ei ole kerta kaikkiaan varaa heittäytyä välinpitämättömiksi punaiseen vaaraan nähden. Ei riitä, että silloin tällöin lehtemme kirjoittavat kommunistijutuista ja osoittavat samaan tapaan huomiota valtio- ja maanpetokselliselle rikollisuudelle, kuin muullekin yleiselle rikollisuudelle maassamme. Huliganismi ja yksityiset rikostapaukset, niin vastustettavia ja vahingollisia kuin ne ovatkin, eivät ole edes verrattavissa koko yhteiskuntajärjestyksestä ja valtiotamme vastaan toimivaan yleismaailmalliseen kumousliikkeeseen, joka jo on saanut peloittavan suuren osan omia kansalaisiamme käytyreikseen ja kannattajikseen.

Taistelu kommunismia vastaan on taistelua Suomen itsenäisyyden puolustamiseksi.

Taistelu punaista vaaraa, kommunismia vastaan on ensimmäinen osa koko puolustuskysymysemme, se on sitä sotaa maamme itsenäisyyden turvaamiseksi, jota käydään nykyisin joka hetki ja josta kellään kansalaisella ei ole oikeutta kieltäytyä, jos mieli sen, mitä tämä sukupolvi on saavuttanut, tuleville sukupolville säilyttää jättämättä tätä maata kansalaisodan kauhuille taas allttiiksi.

Sanoimme, että luotetaan valtiovallan toimenpiteisiin kommunistien rikollisten tekojen rankaisemisessa. Niin on tietysti tehtävä. Valtiovalta on epäluokuisia kertoja raskaasti iskenyt kommunisteihin, milloin heidän etujoukkonsa on selvästi uskaltanut tai hairahtunut välittömästi ja törkeästi laittomiin ja rikollisiin tekoihin, ja herkeämättä tarkkaillut ja hil-

Synkkiä aikoja Tampereella v. 1918.

Kommunistisen liikkeen päämääränä Suomessa on yhteiskunnan perinpohjainen hävitys.

linnyt kommunistien edesottamisia. Ellei näin olisi tehty, niin tuskinpa tässä maassa nytkään eduskuntavaaleihin käytäisiin, vaan elettäisiin "proletariaatin diktatuurin" ihanuudessa.

Kommunismi on kulkutauti, jota ei vain sairaudenhoidolla paranneta, saatikka tukahdutetaan. Sen vastustamiseksi tarvitaan lisäksi asian laajaa ja jatkuvaa hoitoa, määräperäistä työtä sen levenemisen edellytysten ja mahdollisuuksien poistamiseksi. Kansan terveyden vaaliminen tässä suhteessa on kaikkien kansalaisten asia. Vasta sitten, kun tämän punataudin tartunnasta vapaat kansanainekset yhteisvoimin ovat antaneet taudin pesien hävittämiseen kyllin tepsivät keinot ja valtuudet viranomaisten käytettäväksi ja pahimmin tartunnan vaaralle alttiit ja heikot osat kansaa saatu huomaamaan vaara ja sen itsesuojelusvaisto hereille, on mahdollisuus pysäyttää taudin leviäminen ja hävittää se.

Kommunismien pesäpaikka on Neuvosto-Venäjällä.

Tämän taudin pesä on, kuten kaikille on tunnettua, itäisessä naapurimaassa, ja rajanaapuruutemme tekee jo tartunnan paljon helpommaksi meillä kuin muualla Euroopassa. Venäjällä ovat eräänlaisessa esitaistelijain kunnia-asemassa Suomen 1918 kapinan sinne paenneet johtajat, jotka jo syksyllä 1918 perustivat Moskovassa Suomen kommunistisen puolueen. Siitä saakka, vasta lähes vuotta myöhemmin perustettuun Kommunistiseen

eli III Internationaleen liittyneenä, johtaa tämä Venäjällä päämajaansa pitävä puolue kommunistista liikettä maassamme.

Venäjällä oleva Suomen kommunistinen puolue on yli kymmenen vuoden kuluessa kouluttanut Venäjällä olevissa sotakouluissa ja kommunistisissa yliopistoissa, joiden tarkoituksena peittelemättömästi on ilmoitettukin olevan vallankumoustyöntekijäin ja -taistelijain kasvattaminen, tuhansissa laskettavan joukon suomalaisia. Me ymmärrämme, mitä se merkitsee sopivan hetken tullen, kun muistamme vain esim. jääkärien osuuden vapaussotaamme. Vuosittain värvätään ja salaa lähetetään maastamme Venäjälle edelleenkin julkisella ja salaisella kiihoituksella isänmaan ja yhteiskuntajärjestyksemme vihollisiksi kasvatettuja työläisnuorukaisia ja -neitosia saamaan tätä oppia. Jatkuvasti tuomitaan oikeusistuimissamme kuritushuoneraangaistuksiin heidän värväreitään ja rajaseudun asukkaita, jotka rahasta ovat antautuneet kuljettajiksi ja avustajiksi, sekä Venäjältä tänne oppineina kumoustaistelijoina tai vakoilijoina pujahdelleita kansalaisiamme. Aika ajoittain lähettää S.K.P:n johto salaa maahamme Venäjällä toimitettua kiihoituskirjallisuutta jaettavaksi milloin luotettujen kommunistien pariin hengen nostattamiseksi ja toiminnan opastamiseksi oikealle leniniläiselle linjalle, milloin taas kaikelle kansalle osoitukseksi siitä, että salainen kommunistinen puolue elää ja työskentelee etujoukkona ja johtajana proletariaatin luokkataistelussa. Kaiken kukkuraksi sieltä lähetetään S.K.P:n salaisille, täällä toimiville eri asteisille johtomiehille vuosittain satojatuhansia markkoja rahaa palkkoihin sekä kiihoituksen ja vakoilun harjoittamiseen.

Kommunistiset järjestöt Suomessa.

Tämä kaikki ja paljon muita mitä vakavimmin varteen otettavia seikkoja on käynyt ilmi monissa oikeusjutuissa S.K.P:n kiinnijoutuneita ja paljastettuja toimihenkilöitä vastaan. Samoin on tullut epälukeisia kertoja osoitetuksi salaisen, Neuvosto-Venäjällä pesivän S.K.P:n johtava ja määräävä asema koko siinä julkisessa kommunistisessa liikkeessä, mikä meillä nyt on ja kasvaa "työväen ja pienviljelijäin" puolueuudostuman, "nuorten työläisten opintojärjestöjen", "varhaisnuoris" (lasten) liikkeen, "työläis- ja talonpoikaisnaisten" ja suurimmaksi osaksi ammatillisen työväenliikkeen nimissä.

Kommunistisen liikkeen päämäärät Suomessa.

Suomen Kommunistisen Puolueen ja sen alokaskoulun Suomen Kommunistisen Nuorisoliiton Venäjällä olevien keskuskomiteain vapputer-

Synkkä kuva Tampereelta.
 "Yhtenäisen, lujan vallankumouksellisen taistelurintaman"
 jälkiä vuodelta 1918.

vehdys 1929 Suomen luokkatietoiselle työväelle, jota viranomaiset onnistuivat monituhantisen lähetyksen takavarikoimaan, päättyi m.m. seuraaviin tunnuksiin:

"Taisteluun ja voittoon kommunismin lipun alla. Kaikki työläiset ja maalausköyhälistö yhtenäisenä lujaan vallankumoukselliseen taistelurintamaan!

Tappio Suomen porvaristolle! Eläköön tuleva Suomen Neuvostotasavalta, Suomen proletariaatin diktatuuri! Alas koko porvarillinen valtio!

Valkoista lahtarijärjestelmää vastaan! Kukistamaan koko kapitalistinen rosvojärjestys!"

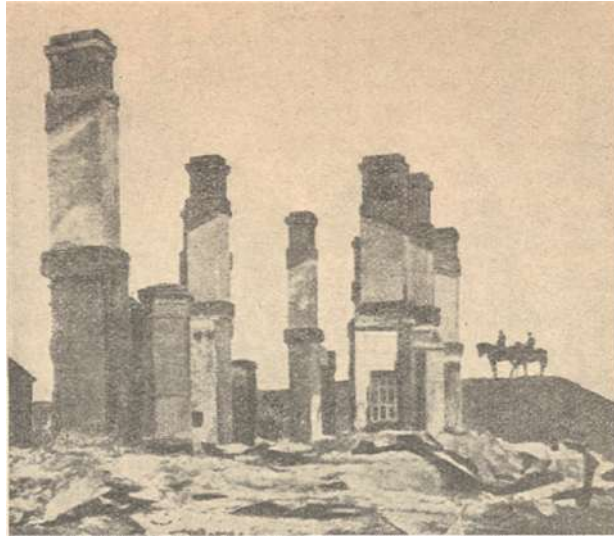
Siinä on tuore näyte kommunistisen liikkeen päämääristä, jonka tahdomme päivän hyöriässä ja poliittisten kiistakysymysten kesken unohtaa siihen määrin, että koetamme välttyä joutumasta vastakkain tuon liikkeen kanssa, jota ei voiteta painamalla päätä pensaaseen ja jonka edessä kumartaminen kaikkialla on osoittautunut kumartajille ja niille, jotka sitä koettavat ymmärtää, kohtalokkaaksi erehdykseksi. Meidän ei tarvitse olla hetkeäkään epätietoisia siitä, että koko kommunistinen liike eri nimissään ja muodoissaan tähtää samaan neuvostotasavaltaan ja köyhälistön diktatuuriin, sillä sen ovat julistaneet "työväen ja pienviljelijäin" edustajat maamme parlamentin puhujalavalta, niinkuin Kommunistisen Internationalen teesit heitä siihen velvoittavat. Sitä toittavat päivittäin kommunistiset sanomalehdet niin selvästi kuin suinkin uskaltavat, jotta lain koura

ei pystyisi tukkeamaan tätä myrkyn ja valheen kylvöä ja jotteivät kovin pahoin säikäyttäisi "myötätuntoisiin" kuuluvaa lukija- ja äänestäjäjoukkoa, joka sokeudessaan ja ilmeisesti myöskin osittain vilpittömästi uskoen, että enimmänsä lupaavat ja huutavat vähäväkisten asiaa ajavat, antaa sille kannatuksensa.

Vuoden 1923 jälkeen heikkeni kommunistinen liike meillä huomattavasti silloin saamastaan iskusta. Vuoden 1925 "leikkaus" herpautti pahasti työläisnuorison keskuudessa kommunistien tekemää laajaa vihan ja isänmaattomuuden kylvöä. Ja viimevuotinen samoin kuin sen edellä käynyt sosialidemokraattisen hallituksenkin aikana toimitettu voimakas harvennus salaisen kommunistipuolueen toimitsijain riveissä lamautti suuresti, kommunistien omienkin välittelujen mukaan, näitä valtio- ja maanpetoksellisia liikkeitä. Mutta kuinka voisi kommunistinen maailmanliike jättää toistakymmentä vuotta muokkaamaansa Neuvostolan aidan vieressä olevaa sarkaa kesantoon, kun se näkee, ettei kansa, joka tämän maan omistaa, pidä erikoisemmin lukua siitä. Olisihan se tappion myöntämistä kommunistien puolelta koko maailmalle, olisihan työ täällä melkein alusta alettava, kun kommunistisen uskontunnustuksen mukaan pian koko maailman köyhälistö nousee ja työväen vallankumous kaikissa maissa voittaa. Merkitsisihän se lopputiliä suomalaisille kommunistijohtajille Venäjällä, jossa he nyt istuvat "maailmanvallankumouksen esikunnassa" yksinä tärkeimmistä jakamassa ohjeita muillekin, osittain korkeissa neuvostoviroissa ja punaupseereina puna-armeijassa odottamassa, että täällä valmistettaisiin edellytykset heidän voitokkaalle kotiinpaluulleen. Ja olisihan taistelun hellittäminen näin tärkeällä kommunismin yleismaailmallisen rintaman osalla lopullisen häviön alkua koko Neuvosto-Venäjän ihaanudelle, jossa nykyinen järjestelmä — kommunistien omien oppilauselmien ja väittämien mukaankin — on ja säilyy vain sikäli kuin köyhälistövallankumous muualla maailmassa saadaan toteutetuksi.

Kommunistien toiminta työläisten, maaseutuväestön ja nuorison keskuudessa.

Siksi tehdään täällä yhä vielä kommunistista kiihoitustyötä: luvallamme ja lakeja kiertäen julkista, maanalaisesti salaista. Sitä tehdään työväen laajojen joukkojen keskuudessa, työmailla ja tehtaissa, sitä koetetaan entistä kiihkeämmin suunnata maaseudun vähäväkisten pariin, sillä on havaittu, että Suomen talonpoikaisväestö on pysynyt sille hämmästyttävän kylmäkiskoisena ja Lenin on opettanut, että proletariaatin vallan-

Suomen vapaussodan päätyttyä.
Viipurin valleilla ovat vartiassa valkoisen armeijan
ratsumiehet.

kumouksellinen voitto ilman talonpoikaisten myötävaikutusta ei ole mahdollinen.

Tietäen tulevaisuuden olevan nuorison käsissä valmennetaan erityisesti Suomenkin työläisnuorisoa iskujoukoksi köyhälistövallankumousta varten kitkemällä siitä pois tyystin maailmassa tähän saakka pyhinä pidetyt siveyskäsitteet, vieroittamalla se uskonnosta ja isänmaallisuudesta sekä eristämällä se vihan ja koston, bolshevistisen historiankäsitteiden saarnamisen sekä täydellisen eriseuraisuuden avulla toisin ajattelevista. Sama työ käy pienten työläislastenkin keskuudessa, niin että tälle vaikutukselle vuosikautia jo alttiina olleista nuorista henkilöistä ei ilman pikaista tehokasta parannusta voi tulla muita kuin isänmaansa ja isiltä perityn maailmanjärjestyksen leppymättömiä vihollisia.

Kommunistien toiminta armeijassa.

Kommunistit tähtäävät aseelliseen vallankumoukseen, hyvin ymmärtäen, ettei heidän tahtonsa mukaiseen olevien olojen kumoamiseen yksikään kansa ilman ylivoimaista väkivaltaa alistu. Siksi he kohdistavat kiihoitus-

ja lahottamistyönsä tärkeältä osalta armeijaan ja siinä asevelvollisuuttaan suorittavaan nuorisoon, kuhunkin kasarmiin ja joukko-osastoon istuttamiensa ja valmentamiensa salaisten solujen kautta, jotta otollisen kumoushetken lyödessä maan puolustusvoima olisi rikkinäinen ja sen avulla puolustussota saataisiin muutetuksi kansalaissodaksi, mikä varsinkin viime aikoina on ollut kommunistien korkein ihanne.

Kommunistien ylivalta työväenjärjestöissä.

Valtaamiensa ja johtamiensa työväenjärjestöjen ja niissä vallitsevan kurin sekä niiden käymien työtaistelujen, niissä tarjottavan kommunistisen hengenravinnon, kaiken itsenäisen ajattelun kieltämisen ja toisin ajattelevien työläistoverien raa'an ja säälimättömän terrorisoimisen ja uhkailun avulla kommunistit taluttavat jo pian suurinta osaa maamme teollisuustyöväestöstä. — Toukokuun puolivälissä v. 1929 pidetyssä Suomen Ammattijärjestön edustajakokouksessa, joka edusti yli 90,000 ammatillisesti järjestäytyntä työläistä, oli 109 kommunistiedustajaa ja vain 28 sosialidemokraattia. Samassa kokouksessa kommunistit ottivat Ammattijärjestön kokonaan käsiinsä.

Valtiovallan toimenpiteet kommunisteja vastaan.

Kerran toisensa jälkeen on lainkäytön täytynyt puuttua rankaisevasti eri nimillä ja muodoissa rikollista kumousvalmistelua harjoittaviin kommunistisiin joukkoliikkeisiin. Muistettanee, kuinka m.m. vuonna 1923 tuomittiin koko Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen 27-henkinen eduskuntaryhmä kuritushuonerangaistuksiin valtiopetoksen valmistelusta ja tämä puolue varsinaisille puolueosastoineen lakkautettiin, mikäli kutakin vastaan sitovia todistuksia samassa tarkoituksessa toimimisesta saatiin ja syytettä asianmukaisesti ajettiin. Vuonna 1925 lakkautettiin Suomen Sosialistinen Nuorisoliitto ja sen johtohenkilöt tuomittiin osoitettuna syyllisiksi samanlaisiin rikoksiin. Ja vihdoinkin vuonna 1928 vangittiin miltei kokonaan maassamme toimineen salaisen kommunistisen puolueen johtajisto, lähes 50 henkilöä, jotka nyt kärsivät rangaistustaan. Näiden oikeustapausten lisänä ja välillä on ollut sarja juttuja maan- ja valtiopetoksen valmistelijoita ja sellaiseen avunantajia, sotilasvakoilusta ja -kiihoituksesta tavattuja yksilöitä ja ryhmiä vastaan, jotka ovat työskennelleet saman väkivaltaisen tarkoituksensa hyväksi ja S.K.P:n johdon alaisina. Maassamme ilmestyviä kommunistisia sanomalehtiä on rangaistu ja lakkautettukin rikollisesta ja yhteiskuntaa törkeästi repivästä kiihoituksesta.

Kommunistien "julkista" toimintaa.

Surujumalanpalveluksen aikana, johon otti osaa hallituksen jäsenet ja diplomaattikunta, heittivät kommunistit pommin Sofian tuomiokirkkoon v. 1925, surmaten 123 ja haavoittaen 323 läsnäolijaa. Teko oli suunniteltu ja johdettu Venäjältä.

Mutta kuitenkin toimii maassamme yhä edelleen ja niinkuin näyttää kiihtyvällä voimalla kommunistinen puolue monipäisine ja epälukuisine järjestöineen. Tuomioistuimemme ovat tavantakaa julistaneet Kommunistisen Internationalen ohjeiden mukaisen toiminnan lakiemme vastaiseksi ja varoittavia esimerkkejä seurauksista tähän toimintaan osallistumisesta ei ihmisiltä suinkaan puutu. Melkeinpä päivittäin osoitetaan maamme ei-kommunistisessa sanomalehdistössä kommunistisen vehkeilyn rikollisuus ja varoitetaan kansaa tästä kullekin yksilöllekin vain turmiota tuottavasta liikkeestä. Vuoden 1918 kokemusten ei luulisi unohtuneen, kun siitä ovat olleet muistuttamassa Tallinnan kommunistinen kapinayritys joulukuussa 1924, joka vähällä oli muutamana aamutuntina vaarantaa koko Eestin itsenäisyyden, Wienin veriset mellakat heinäkuussa 1927 ja nyt viimeksi tämänvuotiset Berlinin vappulevottomuudet. Kaikissa näissä ja monissa pienemmissä yrityksissä ja suunnitelmissa on tullut selvästi osoitetuksi, että ne ovat olleet Kommunistisen Internationalen

johtamia suorastaan kansalaissotaan ja sen kautta täydelliseen neuvostovenäläiseen malliin köyhälistön diktatuuriin tähtääviä kaappausaikomuksia. Niitä on seurannut meidänkin maassamme kommunistisen sanomalehdistön raivoisa hyväulvonta ja niistä on vedetty oppia ja annettu kehoituksia vastaavanlaisten yrityksiä huolelliselle valmistelulle meilläkin. Erityisesti on Kommunistisen Internationalen viimekesäinen VI maailmankongressi velvoittanut eri maiden kommunistipuolueet aktivoimaan voimansa ja siirtymään mikäli suinkin mahdollista "suoran esiintymisen" tielle sekä määrännyt jo sopivaksi yritysten ajaksi tulevan elokuun 1 päivän.

Kommunistinen liike Suomessa on lopetettava!

Onko sitten tämä liike voittamaton? Saako tässä maassa vuodesta vuoteen jatkaa vallankumouksen valmistelua ja saako se tapahtua meidän kaikkien nähden niin julkisesti ja julkeasti, kuin se varsinkin viime kuukausina on tapahtunut, kun kommunistinen johto on havainnut, ettei salainen työ täällä tahdo menestyä eikä yksin jaksa temmata mukaansa niitä laajoja joukkoja, jotka ovat välttämätön edellytys köyhälistövallankumoukselle? Eivätkö maan laki ja viranomaiset kykene tehokkaasti suojelemaan yhteiskuntajärjestystä ja estämään rikollista kiihoitusta kansan heikkojen kerrosten keskuudessa? Miksi vedotaan kansaan ja ikävystytetään sitä tällaisilla epämieluisilla asioilla?

Kansallinen Kokoomuspuolue on aina nähnyt selvästi kommunistisen vaaran ja vaatinut tinkimättömän jyrkkää suhtautumista tähän kumoukselliseen liikkeeseen, missä muodoissa se ilmeneekin. Kansallinen Kokoomuspuolue on tahtonut terottaa kaikkien yhteiskuntaa säilyttävien aineiden ja puolueiden yhteisrintaman tärkeyttä tässä kysymyksessä, osoittaen, että kaikenlainen hempeämielisyys ja yrittely nähdä kommunististen oppien levittämisessä vaan ohimenevää, suhteellisen vaaratonta haihattelua, on tien tasoittamista olevien olojen pirstoamisyrityksille ja verisille melskeille. Kokemus on opettanut toisillekin puolueille, jotka ovat joutuneet hallitusvastuuta kantamaan ja katsomaan kommunistivaaraa lähempää silmiin, ettei tämän kysymyksen edessä auta kierteleminen — muistamme sosialidemokraatteja *silloin*, kun he olivat hallituksessa.

Mutta sittenkin on yleinen välinpitämättömyys tähän maailman koko politiikan keskeisimpään kysymykseen, sen ehdoin tahdoin kiertäminen, jonkunlainen väsähtäminen siihen, rikkinäisten puolueolojemme rinnalla syynä kommunismin uuteen nousuun kansamme keskuudessa lähipitäen siihen määrään, mistä se jo vuonna 1923 saatiin huomattavasti alenemaan.

Ahkeran työn siunaus.
Suomen nykyinen yhteiskuntajärjestys suojaa kaikki kansalaisensa ja turvaa työrauhan.

Ilman isänmaallisen kansanosan vääjäämätöntä tahtoa taistella kaikella lain ankaruudella tätä liikettä vastaan, ilman tinkimätöntä tukea hallituksen ja viranomaisten toimenpiteille rikollisiksi osoitettavien kommunististen toimintamuotojen ja koko kommunistisen liikkeen ehkäisemiseksi, ja, niinkuin on osoittautunut, ilman lakien tehostamista ei valtiolta kykene torjumaan kyllin tehokkaasti tätä uhkaavaa vaaraa.

Ei ole odotettava sitä, että kommunistit uskaltavat väkivaltaisten tekojen ja kapinayritysten tielle, sillä heidän johtonsa on kyllin viisas välttämään *meillä* sitä niin kauan kuin se voi laskelmoida joltisellakaan varmuudella onnistuvansa lopullisestikin ja olosuhteet muualla maailmassa ehkä kehittyvät sille asteelle, että ne pakottavat heitä täälläkin aseelliseen toimintaan. Kuta kauemmas yhteiskuntaa säilyttävät ainekset lykkäävät päättäväisen suhtautumisen kommunismiin, sitä vaikeampi leikkaus on kerran tehtävä, sitä raskaammat uhrin viivyttelystä koituvat.

Siksi on asetettava päättäväisesti vaatimaan kommunistisen liikkeen kaikinpuolista lopettamista maassamme. Kilpajuoksu sen kanssa on lopetettava, sillä kokemus on näyttänyt, että riittävän ankarat ja jatkuvasti johdonmukaiset toimenpiteet kykenevät painamaan kommunistisen liikkeen vähäpätöiseksi ja voimattomaksi laajoja kansankerroksia saastuttamaan.

Kommunismien vaaran torjumiseksi on saatava aikaan seuraavat Kansallisen Kokoomuspuolueen ohjelmassa määritellyt toimenpiteet:

1) kommunistien julkinen kiihoitustoiminta ja kumousoppien le-
vittäminen on tekoikkaasti estettävä;

2) kommunistiset seurat ja järjestöt on lakkautettava ja uusi jär-
jestäytyminen tehtävä mahdottomaksi;

3) viranomaisten työtä yhteiskuntajärjestyksen kaikenpuoliseksi
turvaamiseksi on voimakkaasti tuettava; on tehtävä valistustyötä
kommunistisen kiihoituksen vastustamiseksi;

4) kommunistit on estettävä olemasta kansaneduskunnassa;

5) lainsäädäntö on uudistettava siten, että laki antaa selvät val-
tuudet kaiken kommunistisen toiminnan päättävälle estämiselle.